

Endringsforslaget sattes under Forhand-
ling, og vil jo have været i den med Hensyn
til de her omtalte forhold.

Ordføreren (Lobbe Jensen): Jeg kan
ganske henholde mig til, hvad Udvalget har
udtalt i sin Erklæring. Det er det samme, som
vil af denne See, at Udvalgets Fleertal, hvor-
til jeg hører, har anset det for fornødent at
stille det i Erklæringen opførte Endringsfor-
slag, som har Hensyn til Forbrugsforeningerne,
og som er blevet fremkaldt ved en i Erklæ-
ringen omtalt Høiesteretsdom. Jeg antager,
at denne Høiesteretsdoms Resultat, som vi
kortelig have angivet i Erklæringen, vil have
gjort det klart for ærede Medlemmer, at det
vil være nødvendigt at vedtage et Endrings-
forslag som det af Udvalgets Fleertal stillede.
Dette har allerede foreligget for det andet
Thing, og det er der kun faldet med en
ganske lille Overvægt af Stemmer. Det har
derhos der fundet Regjeringens Understøttelse,
og jeg tror under disse Omstændigheder at
kunne indskrænke mig til med de nu fremsatte
saa Bemærkninger at anbefale bemeldte En-
dringsforslag til det høitærede Things Ved-
tagelse.

Nielsen: Naar jeg har bedet om
det, da er det kun for at slutte mig til den
ærede Ordførers Udtalelse med Hensyn til det
Endringsforslag, som findes trykt i Udvalgets
Erklæring. Jeg finder mig foranlediget til at
udtale mig derom og derfor, netop fordi jeg
vil sætte overmaade megen Værd paa, at det
foreliggende Lovforslag maatte blive til Lov.
Jeg tror, at det vil være til Gavn, at en
saadan Lov udkommer, og jeg tror, at den
vil blive modtagen med Tilfredsstillelse saavel
af de Autoriteter, der skulle anvende den, som
ligeledes, saavidt jeg veed, af Befolkningen.
Naar jeg udtaler dette, da er det kun for at
fremhæve, at jeg altsaa selvfølgelig ikke gjerne
vilde være med til at foreslaae Noget, der
kunde blive en Forhindring for Lovens Ud-
komst. Men jeg maa paa den anden Side
bemærke, at jeg rigtignok trods dette anser
det foreliggende Endringsforslag for at være
ubetinget tilraadeligt. Den Sag, som er om-
handlet i den af den ærede Ordfører omtalte

Høiesteretsdom, har jeg staaet i særdeles nøie
Berøring med, og jeg kender Forholdene med
Hensyn til den. Høiesteretsdommen kan na-
turligviis tale for sig selv; men det fremgaaer
af den, at det ikke har staaet i den paagjæl-
dende Forenings Magt at forhindre den An-
vendelse af Contrabøger, som er foregaaet, og
hvorved der er givet Andre end Foreningens
Medlemmer Adgang til dennes Udleveringer.
Jeg tror heller ikke, at det lettelig vilde være
muligt at forhindre en sliq. Brug, for ikke at
sige Misbrug. Men kan man ingen Garanti
faae derfor, saa ligger der dog saavel heri
som i selve Sagens Bestaafenhed i det Hele
taget en god Grund til at vedtage Endrings-
forslaget og til derved at gjøre Brugsforenin-
gerne pligtige til at løse Næringsbevitts, saa-
ledes som i samme fastsat.

M. Andersen: Det forekommer mig,
at det dog ikke er saa fuldkomment klart, som
den ærede Ordfører meente, at det skulde være
absolut nødvendigt at vedtage det Endringsfor-
slag, som Udvalgets Fleertal har stillet. Der
vil jo blive nedsat en Commission til at un-
dersøge Kjøbstadforholdene i det Hele; den
vil ventelig afgive Betænkning over det For-
hold, hvori Kjøbstad og Land skulle staae til
hinanden, og det kan da ikke være Andet, end
at ogsaa det heromtalte Spørgsmaal maa
komme under Overveelse i den paagjældende
Commission. Naar denne Commissions Be-
tænkning kommer frem, da synes det mig, at
Tiden først kan siges at være kommen til at
træffe saadanne forebyggende Foranstaltninger,
som der muligen kan være Trang til, efterat
den omtalte Høiesteretsdom er bleven affagt.
Jeg kan dog ikke indsee, at det skulde være
enten nødvendigt eller rigtigt at vedtage en
saadan almindelig Bestemmelse som den, at
de, der ville kjøbe Brændevin i Fællesskab
for at fordele det mellem Interessentflabets
Medlemmer, skulle løse et saa kostbart Nærings-
bevitts, som det er, der udfordres med Hensyn
til Brændevinshandel. Saadanne Fælles-
skaber have nemlig været gammel Praxis her
i Landet, længe før Grundloven udkom. Efter
hvad jeg veed, have saadanne Interessentflaber
hidtil frit kunnet danne sig i Sylland, hvor man